

gene til Folketinget, saaledes som det er til Landstingsvalgene. Nej, Valgene vedblive jo at være direkte til Folketinget i Krefse med Stemmegivning ligesom hidtil paa Kandidater. Det er jo det, der gør den store Forskel paa Interessen for Landstingsvalg i Modsatning til Interessen for Folketingsvalg, at Landstingsvælgerne kun kunne stemme paa Valgmænd, men ikke paa selve Kandidaterne. Derfor antager jeg, at Forbindelsen kan blive lige saa inderlig og lige saa livlig mellem Vælgerne og deres Repræsentanter i Folketinget efter Mindretallets Forslag, som det hidtil har været. Den ærede Ordfører fremhævede gentagne Gange stærkt, at Vælgerne næppe vilde gaa ind paa et saadant Forslag som det, der er stillet af Mindretallet, men den ærede Ordfører sagde ikke et eneste Ord om, at det Forslag i og for sig var uretfærdigt — det hørte jeg ikke, skønt jeg fulgte hans Foredrag helt igennem paa nært Hold. At Vælgerne ikke ville gaa ind paa Forslaget kan gerne være, især naar de blive bearbejdede i modsat Retning. Forholdet er jo nu, som det meget stærkt er fremhævet af Flertallets ærede Ordfører, at de store Minoriteter, der ere i Krefene, ere lig Kul, de faa ingen Betydning nu, naar de blive overstemte, og at dette skulde være en rigtigere og heldigere Ordning end den at vælge Medlemmer til Folketinget efter Forholdstalsvalg, det har den ærede Ordfører for Flertallet heller ikke indladt sig paa at udtale. Saa fremhævede den ærede Ordfører, at hvis et saadant Forslag blev foreslagt, og det blev gennemført, saa vilde der ogsaa fremkomme Fordring om Forandring af Valgmaaden til Landstinget, og navnlig vilde man saa forlange indført Forholdstalsvalg af Valgmændene til Landstinget. Ja, det kan gerne være, men det vilde i og for sig ikke gøre nogen saa uhyre stor Forandring i Landstingets Sammensætning, thi det kan vel ikke være den ærede Ordførers Mening — han har da i alt Fald ikke ytret den hidtil — at der kunde ventes at fremkomme et saadant Forslag til Forandring i Landstingets Sammensætning, at samtlige Valgmænd skulde vælges paa den Maade, at Valgene skulde foregaa efter Forholdstalsvalgmaaden. Valgmaaden til Landstinget er jo nemlig baseret paa et helt andet Grundlag nu, idet de højst bestattede Vælgere til Landstinget udgøre et lige saa stort Antal fødte Valgmænd som de Valgmænd, der vælges for Kommunerne; og den Ordning vil jo formentlig vedblive at bestaa. Dersom man tænkte at indføre en saadan Ordning, at Landstingsvælgerne skulde alene fremgaa af Valgmænd, der vare valgte ved Forholds-

talsvalg, vilde man jo derved udviste den Forskel, der har været tilfattet mellem Grundlaget for Landstingets Sammensætning og Grundlaget for Folketingets Sammensætning. Det har jo lige fra Grundlovens Givelse af været forudsat, at Landstinget skulde repræsentere de mere konservative Interesser her i Landet. Dette troede man i 1849 at opnaa i tilstrækkelig Grad ved den Foranstaltning, man da tog ved at indføre den Ordning, som da blev indført, men efterhaanden kom man til det Skøn, at det ikke var tilstrækkeligt, og derfor indførte man saa den senere Ordning i 1866. Men Hovedtanken med Landstinget, overhovedet Lokammersystemet, i vor Forfatning var jo den, at Landstinget skulde vælges paa en saadan Maade, at der gennem det gaves en større Betyggelse for de konservative Interessers tilbørlige Varetagelse i Rigsdagen, end disse Interesser kunne vente at faa i dette Ting, som fremgik af de almindelige Valg. Derfor vilde det nok, mener jeg, være forgæves at tænke paa ved forandrede Valgbestemmelser at faa udjævnet denne Forskel, som der er i Princippet for de to Ting's Sammensætning; det tror jeg ikke vilde kunne nytte noget at tænke paa at ændre. Hvor vidt nu det ærede Flertal mener at kunne faa sit Forslag gennemført uden for dette Ting, er jo noget, vi andre ikke kunne have nogen bestemt Mening om, men de Herrer ville jo dog vide, at der er en saare væsentlig Forskel paa det, de have foreslaet, og det, den ærede Indenrigsminister har foreslaet, og det vilde virkelig være noget sangvinist af de Herrer at forudsætte, at de kunne faa Indenrigsministeren til at tage det Forslag, de her have budt, i Stedet for det Forslag, som Indenrigsministeren har fremsat. Jeg skal ikke under dette Afsnit af Forhandlingerne gaa ind paa nærmere at fremhæve Forskellen mellem disse to Forslag, den ærede Indenrigsministers og Udvalgets Flertals. Det vil jo vel blive Genstand for Forhandling under et senere Afsnit.

Indenrigsministeren (Fingerløv):

Af de to Forslag, der foreligge til Forhandling, angaar det ene en Grundlovsforandring, det andet en Deling af Krefene som Nødhjælp, som midlertidig Hjælp i de Tilfælde, hvor de ere uforholdsmæssig store, for dog at komme til et taaleligt Resultat paa de Steder. Grundlovsforandringen er jo en ret gammel Tanke, og jeg skal gøre opmærksom paa, at i Motiverne til Regeringens Lovforslag i Fjor er der jo rørt ved Tanken, idet der ligefrem siges, at man anser det for lidet ønskeligt at komme til et